

Диспозитив

Член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните трябва да се тълкува в смисъл, че не е от естество да не допусне национална правна уредба, която позволява в информация, отправена до обществеността, да се посочи името на храната, както и на предприятието, под чието наименование или търговска фирма е произведена, обработена или разпространена храната, при положение че такава храна, без да е вредна за здравето, е негодна за консумация от човека. Член 17, параграф 2, втора алинея от въпросния регламент трябва да се тълкува в смисъл, че позволява, при обстоятелства като тези по главното производство, да се предостави информация на обществеността при спазване на изискванията на член 7 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

(¹) ОВ С 98, 31.3.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Дело С-645/11) (¹)

(Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 1, параграф 1 и член 6, точка 1 — Понятие за граждански и търговски дела — Плащане, извършено без основание от субект на публична власт — Искане за връщане на плащането в рамките на съдебно производство — Определяне на компетентността при наличие на връзка между исковете — Тясна връзка между исковете — Ответник с местоживее в трета държава)

(2013/С 156/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Land Berlin

Ответници: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 1 и на член 6, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно

компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Понятие за граждански и търговски дела — Включва ли се в това понятие предявен от субект на публичната власт иск за връщане на недължимо платеното в рамките на административно производство за обезщетяване на вреди, причинени от нацисткия режим?

Диспозитив

1. Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „граждански и търговски дела“ обхваща иск за връщане на недължимо платеното, когато публична организация, на която е разпоредено от орган, създаден със закон за обезщетяване на репресиите, извършени по време на тоталитарен режим, да изплати на увредено лице като обезщетение част от получената по договор за продажба на даден недвижим имот сума, изплаща на това лице по погрешка цялата сума на продажната цена и иска впоследствие по съдебен ред възстановяване на недължимо платеното.
2. Член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба е налице тясна връзка между исковете, предявени срещу множество ответници с местоживее на територията на други държави членки, когато при обстоятелства като тези в делото по главното производство последните се позовават на права на допълнително обезщетение, по отношение на които трябва да бъде постановено еднакво решение.
3. Член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че той не се прилага за ответници, които нямат местоживее на територията на държава членка, когато срещу тях е започнато производство по иск, предявен срещу няколко ответника, сред които има и лица с местоживее в Европейския съюз.

(¹) ОВ С 80, 17.3.2012 г.

Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г. — Mindo Srl/Европейска комисия

(Дело С-652/11 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Картел — Италиански пазар за закупуване и първична преработка на суров тютюн — Заплащане на глобата от един от солидарните длъжници — Правен интерес — Тежест на доказване)

(2013/С 156/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mindo Srl (представители: G. Mastrantonio, C. Osti и A. Prastaro, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: N. Khan и L. Malferrari, подпомагани от F. Ruggeri Laderchi и R. Nazzini, avvocati)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (T-19/06), с което Общият съд приема, че липсва основание за произнасяне по искането да се отмени частично Решение C(2005) 4012 окончателен на Комисията от 20 октомври 2005 година относно производство по прилагане на член 81 от Договора за ЕО (дело COMP/C.38.281/B.2 — Суров тютюн — Италия) във връзка с картелно споразумение за определяне на цените, заплащани на производителите и останалите посредници, и за разпределяне на италианския пазар на суров тютюн между доставчиците, и да се отмени или намали наложената на жалбоподателя глоба — Жалбоподател, по отношение на когото е открито производство по несъстоятелност в хода на първоинстанционното производство — Отпадане на правния интерес

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 5 октомври 2011 г. по дело Mindo/Комисия (T-19/06).
2. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
3. Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 49, 18.2.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2013 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/PFC Clinic AB

(Дело C-91/12) (¹)

(ПДС — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 132, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ и тясно свързани с тях дейности — Предоставяне на медицинска помощ при упражняване на медицински и парамедицински професии — Услуги, състоящи се от извършване на хирургични дейности и естетично лечение — Интервенции от изцяло козметичен характер вследствие единствено на желанието на пациента)

(2013/C 156/18)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: PFC Clinic AB

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta förvaltningsdomstolen — Тълкуване на член 132, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Случаи на освобождаване на медицинските грижи и предоставянето на медицинска помощ — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Предоставяне на услуги в областта на козметичната и реконструктивната пластична хирургия — Вземане предвид или не на целта на операцията или лечението

Диспозитив

Член 132, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че:

- предоставянето на услуги като разглежданите в главното производство, състоящи се от операции в областта на естетичната хирургия и естетичното лечение, се обхваща от понятието „медицинска помощ“ или „предоставяне на медицинска помощ“ по смисъла на параграф 1, букви б) и в), когато има за цел диагностика, терапията или успешното лечение на заболявания или разстройства на здравето или опазването, поддържането или възстановяването на здравето на хората,
- субективното схващане, което подлагащото се на естетична интервенция лице има за същата, само по себе си не е определящо за преценката дали тази интервенция е с терапевтична цел,
- обстоятелствата, че услуги като разглежданите в главното производство се предоставят или се извършват от лице, на което е разрешено да упражнява медицинска професия, или че целта на интервенциите се определя от такова лице, могат да окажат влияние върху преценката дали интервенции като разглежданите в главното производство се обхващат от понятието „медицинска помощ“ или „предоставяне на медицинска помощ“ по смисъла съответно на член 132, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112 и на член 132, параграф 1, буква в) от същата директива, и
- за да се прецени дали предоставянето на услуги като разглежданите в главното производство е освободено от данък върху добавената стойност на основание член 132, параграф 1, буква б) или в) от Директива 2006/112, следва да се вземат предвид всички изисквания, поставени в посочения параграф 1, буква б) или в), както и в другите релевантни разпоредби от дял IX, глави 1 и 2 от тази директива, каквито са — що се отнася до член 132, параграф 1, буква б) от споменатата директива — членове 131, 133 и 134 от същата.

(¹) ОВ С 118, 21.4.2012 г.